

ИЗВОРИ

На више мјеста на нашем имању
Стално извире хладна вода.
Бистри извори се огледају дању
У плаветнилу небеског свода.

С њих шумске звијери воду пију,
Путник намјерник коња напаја.
Изворске виле далеко од очију
Скривају љепоту што душу опија.

У води извора ври пјена,
Душу кријепи од љетњих жега,
Зими топла, љети студена
Бујица што извире из снијега.

Док стада бијела воду пију
Под храстовима дебелог хлада
Чује се жубор извора што крију
Тајну неког далеког града.

Над изворима пун мјесец бди,
Са звијездама плави ћилим створи.
Жедна земља за кишом жуди
Од које извиру бистри извори.

ПОТРК

Од Томашева ка Потрку ишла је цада
Ка брду до наше старе куће
По којој зрео орах пада
и први петлови јављају свануће.

Кад зрену јабуке, крушке, меднице,
И шљиве изнад бунара што ври,
Тетка Јелица напуни избице,
Ко пчеле кошнице, медом што зри.

Идемо у школу с пјесмом из читанке.
Отац покоси ливаду, па на Рудо поље.
Ми правимо писак од зове танке
И такмичимо се ко ће свирати боље.

Чује се чекић, дошли су Габелји
Гаљан и Орле крпе котлове
Калајишу их да буду бјељи,
А Софија отвара карте нове.

Сад је стигао асфалт, телефони звоне,
Нови живот носи радости нове.
Само врисак дјетињства тоне
У прошлост која неповратно зове.

ШЉЕМЕНА

Од долова, смрча, извора и стијења,
Тамо и овамо читав дан хода,
Отац је имао катун Шљемена,
Планину звану „Мала вода”.

Отац је свој живот без имало муке
Носио између Потрка и Шљемена,
Крдећи бијеле овце у буљуке,
Искресујући ватру из камена.

Умјесто пса припитомио је вука
И ишао на вашар у Рудо поље.
Кад оседла коња очева рука
Он оде ко вихор у Бијело Поље.

Мајка са дјецом у Малу воду.
Точи млијeko и вукове тјера
Да од торова и колиба оду,
На Студенац иде за воду с језера.

По доловима дугим беру јагоде
У кори од дрвета Пајо и Коле,
Путевима што у беспуће воде
Очеве стазе са Шљемена ме боле.